

ligt paa Foraaret, og man havde været uhyre heldig; men skulle vi lukke Hvide Sande Løbet nu, maa man følge Kommissionensbetænkningen og udføre Arbejdet saaledes, at der, selv om det koster noget mere, tilvejebringes Sikkerhed for, at vi ikke skulle lave det hele om Aaret efter. Men, som sagt, naar jeg er kommen til den Overbevisning, som jeg er kommen til, maa jeg føle mig forpligtet til at virke for denne Overbevisning.

Ellinger: Jeg skal indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger, inden vi slutte denne Forhandling. Angaaende Otterstrøm er der ingen Grund til at udtale mig mere detailleret. Hvad jeg sagde i Gaar, var ikke et subjektivt Skøn, men var objektive Kendsgerninger.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) udtalte, at han havde ikke været ivrig for Gennemskæringen ved Hvide Sande, og at man heller ikke vilde finde nogen Udtalelse fra ham om den Sag undtagen den Udtalelse, han læste op, og som han fremsatte paa en anden Ministers Vegne. Ja, der er jo dem, der virke ved Veltalenhed, men der er ogsaa dem, der virke i det stille. Man kan sikkert ad denne sidste Vej i mange Tilfælde naa videre end ad den førstnævnte, og denne Vej er for Resten lige saa berettiget som den første. Det er meget muligt, at det ærede Medlem vilde have foretrukket Gennemskæringen ved Skodbjerge, men at det ærede Medlem i 1908 var meget virksom for Hvide Sande Gennemskæringen, tør man vel anse for en ubestridelig Sandhed. Det vilde ogsaa ellers have været umuligt, at 3 saa forskellige Mennesker som det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) og det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) havde kunnet mødes forleden i Overbevisningen om, at denne Sag i sin Tid blev gennemført ved den Indflydelse, som det ærede Medlem fra Ringkøbing udøvede. Det er jo slet ikke noget galt at have været med til at faa denne Sag ført igennem, naar man mener, at det er Vejen frem. Sagen vil jeg anse for et Eksperiment, og et Eksperiment, som er mislykkedes. Naar ja, der er saa mange Eksperimenter, der mislykkes, og det ærede Medlem kunde da sige: Jeg har været med til at arbejde for denne Sag, det er mislykkedes, jeg maa være med til at bære de Følger, som dette Uheld har kastet af sig.

Det ærede Medlem fra Skern (Ovesen)

har ikke været saa slem mod mig som mod det ærede Medlem fra Kerteminde, for det ærede Medlem fra Kerteminde er bleven kaldt for en „Badegæst“. Jeg synes nu oprigtig talt, at det ikke er saa slemt at være Badegæst. Det tyder for det første paa en vis Velstand, dernæst er der at tage i Betragtning, at naar man er Badegæst et Sted, vil det sige, at man i 3—5 Uger har taget Hvile for sit andet Arbejde og giver sig helt hen til at være Badegæst, og er der noget at undersøge paa det Sted, hvor man er, har man netop i særlig Grad Tiden til Raadighed til at anstille saadanne Undersøgelser. Derfor kan man godt samtidig nyde sit Bad og det Gæsteri, der følger med, saa jeg synes egentlig, der ikke var Grund til at blive forarget over at blive kaldt Badegæst. Men maa jeg til det ærede Medlem fra Skern sige, at det er ingenlunde min Tanke, at man nu blot skulde lukke ved Hvide Sande og derefter give sig af med nye Eksperimenter. Nej, jeg mener, at man skal give sig af med at lukke hurtigst muligt og dernæst tage det Spørgsmaal op til Drøftelse, om Indretningen af en Kammersluse i Kanalen kan lade sig gennemføre til et saadant Beløb, som offentligt er blevet nævnt, thi sikkert vilde det være den bedste Løsning af Spørgsmaalet. Hvad i øvrigt den tekniske Side af Sagen angaar, maa jeg sige, at jeg slutter mig ganske til de Betragtninger, som ere fremsatte af det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) baade i Gaar og i Dag, det stemmer jo ogsaa med, hvad jeg udtalte i Gaar.

Sluttelig vil jeg sige til den højtærede Minister, at jeg kan ikke skønne, at den højtærede Minister har handlet rigtigt ved under Forhandlingerne i Januar at holde os ubekendte med den Skrivelse, han havde faaet den 20. Januar. Naar hele dette Spørgsmaal om Hvide Sande Kanalen kommer op til Diskussion, er det dog mærkeligt, at den højtærede Minister holder ude fra den Diskussion det, som han alene vidste Besked om, nemlig Ingeniørernes Indstilling. Ved at udtale sig derom behøvede Ministeren ikke at tage en endelig Stilling til dette Spørgsmaal, men det er ejendommeligt at lade, som om der ikke forelaa fra denne Embedsautoritet noget som helst. Og det er jo meget muligt, hvis den højtærede Minister da var kommen til Finansudvalget, at dette ved at se, hvad der var forelagt, var skredet til hurtigt at foreslaa en Bevilling til Ministeren af disse 300,000 Kr., naar man alt-